

Statsregnskabet for 1958-59, der sluttede den 31. marts 1959, udviste et overskud på drifts- og anlægsbudgettet på 650 mill. kr. En væsentlig del af overskuddet medgik til finansiering af forskellige kapitaludgifter, bl. a. udlån til boligbyggeri og andre formål, men selv om der også i 1958-59 blev optaget nye statslån, blev der samtidig afdraget så meget på andre lån, at det samlede resultat for første gang i en årrække blev en *nedgang i statsgælden* på 175 mill. kr.“

Overskuddet var omkring 100 mill. kr. større, end man havde regnet med i foråret 1959, idet især provenuet af forbrugsafgifterne var bedømt noget forsigtigt.

Finansministeren omtalte derefter nærmere den økonomiske situation, som sammen med andre faktorer måtte formodes at ville medføre, at der i *finansåret 1959-60* blev et overskud på drifts- og anlægsbudgettet på ca. 825 mill. kr. eller ca. 175 mill. kr. mere end året før. Da der samtidig kunne påregnes en mindre nedgang i nettoudgiften på kapitalbudgettet, var vi i 1959-60 kommet ind i en situation, hvor de samlede indbetalinger til statskassen — selv uden optagelse af nye statslån — balancerede med udbetalingerne, ja et lille *betalingsoverskud* var endda ikke usandsynligt.

På *finanslovsforslaget for 1960-61* var der regnet med stort set samme stigning i indtægter som i udgifter, sammenlignet med 1959-60. „Da kapitaludgifterne imidlertid budgetteres ca. 250 mill. kr. lavere, mens kapitalindtægterne kun er knap 100 mill. kr. mindre, fremkommer der nettoindbetalinger på ca. 200 mill. kr. i det kommende finansår mod mindre end 100 mill. kr. i indeværende år.

Finanslovsforslaget bygger i hovedsagen på budgetbidrag fra styrelserne, der er udarbejdet i løbet af sommeren, d. v. s. mere end et halvt år før finansårets begyndelse. Budgetlægningen må derfor naturligt nok hvile på en række forudsætninger, der til dels fastlægges efter, hvad der fra et budgetteknisk synspunkt er praktisk.“

Med de budgetreserver, som finanslovsforslaget indeholdt, kunne det imidlertid efter finansministerens opfattelse anses for et „efter alt at dømme ret virkelighedsnært overslag over de samlede udgifter på drifts- og kapitalbudgettet. Dette er sagt med forbehold over for, hvilke beslutninger der måtte blive truffet om anlægspolitikken, og over for eventuelle nye større udgiftslove.“

Ved finanslovsforslagets *1. behandling* talte foruden de finanspolitiske ordførere i alt 11 medlemmer samt de fleste af ministrene.

Efter at forslaget var overgået til 2. behandling, henvistes det til finansudvalget, hvis enstemmige *betænkning* indeholdt svarene på en række skriftlige spørgsmål til ministrene samt oplysning om samråd, der havde været afholdt med ministrene. Arbejdet med gennemførelsen af en hensigtsmæssig og ensartet opstilling af finanslovens driftsbudgetter var resulteret i en række ændringsforslag, der var stillet af de pågældende ministre og tiltrådt af hele udvalget.